

La febre de l'ós

Carles Pernal i Duran

L'ós està de moda. El Pirineu en viu els beneficis i perjudicis de la seva reintroducció. La resta de Catalunya en rep la gran quantitat d'informació que sobre aquest extraordinari animal s'ha ofert darrerament. Pyros, Melba i Giva són els protagonistes d'una història encisadora, càlida, que transcorre enmig de paratges inigualables, no mancada, però, de trets dramàtics que en marcaran el seu destí. Un veritable "culebrón", sortosament no televisat, on els seus actors són més reals que el programa "life" del qual formen part. De moment la història acaba de començar i ja hem assistit a suposats casaments, alguns batejos descortisolats i a la mort sobtada i en circumstàncies una mica tèrboles d'una de les protagonistes femenines.

Les imatges de l'alliberament de la Giva a Melles (França) ara ja fa dos anys han donat la volta una vegada i una altra a tots els aparells de TV del nostre país. La bellesa d'aquest admirat plantígrad no amaga la seva ferocitat. Desperta sentiments molt oposats. Aquells que no l'hem vist ni l'hem tractat ens l'estimem de la mateixa manera que vam estimar en "Jacky" al llarg de les seves desventures a la sèrie de dibuixos animats o a la família de simpàtics ossos polars que Seguros Santa Lucía ens ha presentat darrerament a la seva campanya publicitària. Aquells que s'han topat amb ell o n'han viscut les seves conseqüències en tenen una opinió, en primer lloc, més negativa, però també no cal dir que

més fonamentada. Són els ramaders, caçadors i gent d'aquelles contrades qui més clarament han mostrat el seu desacord amb el programa "life" de reintroducció de l'ós al Pirineu. Les seves pròpies experiències i, sobretot, les històries dels seus avantpassats perduren en la memòria d'uns pobles i d'una gent que durant molts anys, atemorida per la presència d'un animal que es menjava les ovelles i esbarriava els seus ramats. Sembla que unes dècades enrera, l'ós representava al Pirineu el que el llop representava a la zona de Galícia, una amenaça per la seva gent. Els caçadors furtius o no tan furtius van encarregar-se d'anar reduint el nombre d'ossos. Ningú no els va parar els peus i, fins i tot, els caçadors que aconseguien el seu objectiu eren vanagloriats i considerats com a veritables herois pels seus covilatans. Sens dubte que en aquest context l'ós tenia les hores comptades i més si tenim en compte les dificultats de comunicació entre els diferents grups d'ossos reconeguts al llarg del Pirineu com a resultes de la intromissió de l'home en el seu medi (carreteres, túnels, estacions d'esquí, etc.). S'ha senyalat la possibilitat que l'ós no estigués encara totalment extingit al Pirineu i que podria quedar un petit grup de dos o tres exemplars a la zona oriental en la vessant francesa.

No puc negar, i penso que molts convindreu amb mi, que la possibilitat de recuperar l'ós al Pirineu m'és engrescadora. També sóc conscient que per la gent d'allà això pugui suposar

algun problema, però penso que el que tots guanyem no es pot deixar de banda pels perjudicis d'uns quants. El repte del programa "life" és, no cal dir, molt ambiciós i és de suposar que s'han fet estudis de la seva viabilitat. De moment, les destrosses d'alguns ramats malgrat les indemnitzacions i sobretot la mort de l'ossa Melba en mans d'un caçador són els principals entrebancs amb què s'ha topat.

Per altra banda, és curiós com la pròpia naturalesa segueix el seu curs i després d'haver introduït tres exemplars (un mascle i dues femelles) en aquests moments ningú no sap quants ossos poden córrer pel Pirineu. Melba va deixar en morir tres ossets dels quals se n'ha perdut el rastre. A l'ossa Giva se li pretenia reimplantar el collar de seguiment abans de la hibernació. No ha estat possible però s'han trobat les petjades de dos ossets petits seguint les petjades de la mare. S'ha dit que podrien ser fills de la Melba que haurien estat adoptats per la Giva, però hi ha qui pensa que són fills de la mateixa Giva. Els que porten endavant el programa "life" han perdut el control de la situació, però, per sort i si l'última possibilitat fos certa, estaríem davant, malgrat la mort de Melba, d'un èxit rotund de la naturalesa i de l'ós que mostra ser més intel·ligent que aquells que van reintroduir-lo. No perquè la reintroducció fos un error, sinó perquè en aquests moments el tema se'ls ha escapat de les mans.

4

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ I TRANSPORTS

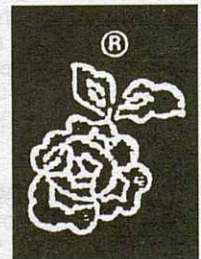
T. Martorell, s.l.

URALITA	SANITARI
CIMENTS	ACCESORIS LAMPISTERIA
OBRA	PAVIMENTS I REVESTIMENTS
ÀRIDS	SERVEIS CAMIÓ GRUA

PIRINEU, 32-34, Tel/Fax 8422938 - 08430 LA ROCA DEL VALLÈS
(Barcelona)

**TEXTILES Y
BORDADOS SA**

C/INDÚSTRIA, 22-28
TEL. (93) 842 22 17
FAX (93) 842 23 02
08430 LA ROCA
BARCELONA
ESPAÑA

FABRICANTS DE BRODATS